HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

נמר. מין לדמיה לנמה: **מיטמאין ומטמאין מחוירן.** נתלית טומאה בחוירן ונטמא מן החויר חזר ומלה חוזלין בחוירן מטמאין את החוכלים ואע"פ שלא נגעו טמא לכתיב כל אשר בתוכו יטמא[ה] ואפי' מלא חרדל שאין נוגע בדפנותיו אלא הסמוך לדפנות: **ומיטמאין מאחוריהן.** אם נכנס טומאה לתוך לחוריהן מבחוץ במקום חקק בית מוסבה כלרך שעוסין בכלי עץ: **ואין מיטמאין מגבן.** לכתיב אל תוכו[ו]: **יש להן חקנה.** להתיכן ולחזור ולעשותן כלים: **לטומאתן ישנה.** אם נטמאו ונקבו וטהרו וחזר ועשה מהן כלים יחזרו לטומאתן להטעינן טבילה הוחיל וכלי מתכות נינהו: **טהרו לתיום כלי: חזרו לטומאתן ישנה.** לקמיה [ע"ג] מפרש טעמא: **פשוטיהן טהורין.** לתיקח עץ ועור לשק דים ו' בית קבול וכלי עלם לתיקח לעץ ועור בפרשת מדין (במדבר לא) כל בגד וכל כלי עור וגו' ותמרי בהכל שומטין (חולין דף כה:) להבית בבר הבא מן העזים מן הקניים ומן העלמות ומן הטלפים. וכלי זכוכית לקמן מפרש טעמא למאי פשוטיהן טהורים מאחר דלמו למתכות: **וטומאה ישנה.** שימזרו לה מאחר שטהרו ממנה לדבנן היא דלקמן בהילכתא: **טומאה לני מסקנא לחוורייתא.** גזור טומאה ישנה אגב כלי זכוכית לעיקר מחילת טומאתו לימא הלא מלדבנן לא גזרו טומאה ישנה לחוורייתא.